

La nova política

Fins abans del 19 de juliol un partit era un partit: un programa, una ideologia, una conducta. Després del 19 de juliol, amb la creació de nous partits polítics, un partit és... un centpeus. Avui afirmem el que ahir negaven, idees i tàctiques que semblaven substancials són substituïdes per altres oposades. Al militant o al simpatitzant d'un partit, amb aquest següent de rectificacions, li fan ballar el cap. I mai està segur de si mateix, per quan sempre li cap el dubte: ¿i si el meu partit, en aquest mateix instant, ha canviat de consigna?, i no sap mai concretament a què atendre's, tot són nebuloses i malsdecap.

I és que mai s'havia vist aquesta desorientació tan fantàstica de què donen mostres els partits polítics que han vist la llum pública o han adquirit importància a partir del 19 de juliol. Ningú pot afirmar el que pensen ni com actuaran davant una determinada qüestió. Només s'assemblen amb una cosa amb els partits de tradició i és que tenen un programa. Però es diferencien radicalment amb aquests últims i és que el programa no el fan servir a no ésser per al seu ús intern.

Naturalment un partit sense prejudicis programàtics té una gran elasticitat de moviment, amb res es lliga ni res l'obliga. I per tant sempre i en tots moments es troba amb condicions de governar, amb els blancs, amb els negres i amb els roigs. Unicament un canvi d'orientació en el moment oportú i tot s'arranja favorablement. Són partits fets ex professo per a això: per a usufructuar el poder i per a conservar-lo.

Aquesta contextura tan especial — no volem qualificar-la altrament — fa que aquests nous-vinguts a la política tinguin un gran camp per a les seves activitats: el dels arribistes, els aprofitadors, els descontents, els escaladors, els ambiciosos, i tota la fauna dels indesitjables políticament. Per això no ha d'estranyar-nos gens que aquests partits hagin adquirit un cert relleu i un cert nombre de prosèlits. No faltava més! Però a tots els altres i als que de bona fe atrets pel programa figuren en els seus rengles no hi ha dubte que la seva actuació ens faci astorar a cada instant, i en tots moments haguem de tenir penjat al damunt la interrogant, fins en les coses aparentment més clares i senzilles, ¿en aquesta qüestió què dirà el partit? Per quan sempre serà una incògnita, i tantes incògnites arriben a produir malestar. Amb els altres partits és molt fàcil saber el que pensen i la possibilitat o no d'arribar a una transacció; amb aquests novíssims ningú ho pot saber mai. Sempre et sortiran de trascantó amb alguna solució inesperada.

Rieu-se'n dels dogmes de què fan gala. Els dogmes només són utilitzats quan és convenient per no perdre posicions. Però si per guanyar-les és necessari sacrificar el dogma aparentment més car, amb quanta facilitat el partit no l'aparta! L'únic dogma intangible i al qual el partit ho sacrifica tot és aquest: no perdre mai posicions sempre guanyar-les, o sigui sempre governar, sempre, costi el que costi, fent els papers que calguin i les cessions que siguin. Tot abans d'anar a l'oposició i no poder gaudir de les prebendes i sinecures que dona el poder. ¿Com s'ho farien si no per a acontentar a la immensa majoria dels seus militants que només ho són perquè governa?

Mentalitat novíssima que a tots ens deixa boicadats. Per quan per més que sabèssim de la manca de principis de certs partits polítics, que no han figurat mai en els rengles antifeixistes, mai haviem pogut creure que després del 19 de juliol poguessin subsistir aquests vicis.

...Però el món és el món i tothom té dret a viure... l'honorat junt amb el deshonrat, l'home moral junt amb l'immoral...

El President del Poble basc fa importants manifestacions als periodistes

Barcelona, 6. — Diumenge, al migdia, el President del Govern d'Euscadi, Josep Antoni Aguirre, de tornada del seu viatge a l'estranger, rebé els periodistes dels diaris locals, corresponents estrangers i redactors d'agències d'informació, residents a la nostra ciutat, amb els quals conversà extensament per espai de més d'una hora. L'entrevista tingué lloc al despatx presidencial de la Delegació del Govern d'Euscadi a Barcelona.

A preguntes dels reporters, i a voltes, ampliant amb amabilitat les respostes, el senyor Aguirre féu les declaracions que succeïment reproduïm a continuació.

En primer lloc es referí a l'activa labor que s'està portant a cap per rescatar els presoners en general, i principalment bascos, mitjançant el canvi amb altres que estan a poder del Govern legítim. Declarà que, de moment, era molt difícil precisar el nombre de persones que podran retornar a l'Espanya lleial, puix que en el canvi s'hi haurien d'incloure els exiliats que es troben a poder de les ambaixades, la qual cosa indica que el nombre serà molt elevat. Cal tenir en compte que el nombre de presoners caiguts a poder dels facciosos al Nord és bastant crescut. No obstant, el conjunt de presoners és molt més important però, i en gran proporció, els aconseguits per les forces lleials en la totalitat de les operacions portades a cap, fent constar que es referia a combatents i a homes d'alta significació política. Respecte al resultat d'aquests treballs, el senyor Aguirre es mostrà molt optimista. Quant a altres detalls, digué, que na li era possible d'ampliar-los, puix que és funció del Ministeri d'Estat del Govern de la República dirigir les gestions Ministeri amb el qual està constantment en contacte el President del Govern Autònom.

Un dels reporters li preguntà quina importància podia tenir l'entrevista que celebrà a París amb el President de la Generalitat, Lluís Companys, puix que havien estat molts els comentaris fets a l'entorn de les converses entre ambdós presidents. La contestà fou que, com amb justícia s'havia dit, la visita feta al President de Catalunya a París fou de pura cortesia, puix que amb el senyor Companys l'única una antiga i cordial amistat. Cal tenir en compte — seguí el senyor Aguirre — que el viatge del senyor Companys fou purament d'ordre particular; no obstant, cregué necessari immediatament que s'assabentà de la seva arribada: visitar-lo pels motius exposats, i pels mateixos, el President de la Generalitat li retornà la visita. Assistí a afirmar, però, que les converses sostingudes no tingueren cap abast polític.

Amb referència a la seva estada a l'estranger, digué que havia estat motivada, principalment, pel desig d'estar en contacte amb els bascos que viuen emigrats, i per tal que cap d'ells estigués desatès. Com sigui que es calcula que els bascos emigrats a l'estranger sobrepassen la xifra dels dos-cents mil, i cada dia augmenta per les continuades fugides de la zona rebel, l'esforç a desenvolupar ha d'accelerar-se, per tal que ningú no sofreixi cap de les molèsties conseqüents a un exili. Com a exemple, esmentà els dels mutilats de guerra refugiats a França, que han estat reoperats en el Sanatori que el Govern basc ha instal·lat a Baiona.

Parlant de l'estat d'ànim dels bascos, sota el jou dels invasors al servei de Franco, manifestà que cada dia és més forta la reacció contra els traidors, per l'odi i la selvatge repressió portada a cap per aquests i la repugnància a què s'han fet creditors. Es hora de poder assegurar, sense por d'equivocar-se en el més mínim, ara que ja els rebels han aconseguit posar els peus al nostre país i han practicat llurs "procediments i política", que si es fes un plebiscit un 85 per 100 de la població votaria a favor del

Govern legítim. Per això, avui em sento més optimista que mai — digué —, i permeteu-me una afirmació que us pot semblar vanitosa: Es ara que em sento, més que mai, el President dels bascos.

Un altre dels informadors li preguntà quina importància política tenia l'entrevista que acabava de celebrar amb el ministre de Justícia, senyor Irujo, a la qual cosa respongué que, efectivament, no podia dissimular, no ja la importància, però sí l'interès que havia tingut a entrevistar-se amb el seu compatriota i ministre, senyor Irujo. Puix que ell, el President del Govern euscar, havia vingut a Barcelona.

Per a això compto amb el senyor Irujo, el qual es troba, com sempre, amb la major bona predisposició i inspirat pels millors propòsits a favor de la unitat i de vigilància en l'interior. En aquests moments — insistí — tan transcendents en els tres ordres: en l'ordre internacional, en l'ordre de l'interior del país, com en els dels fronts de guerra, justament.

Un dels periodistes estrangers li preguntà què hi havia de cert de l'exploació de la pesca, mitjançant la utilització de vaixells bascos salvats de la caiguda del Nord, i el senyor Aguirre manifestà que, respecte d'aquest punt, s'havien publicat algunes informacions equivocades. El que succeeix és que, tal com sempre s'ha fet, el Govern d'Euscadi estava organitzant la pesca d'altura amb vaixells i mariners bascos que operessin per les aigües del Cantàbric, i que, naturalment, en l'actualitat, amarressin en ports francesos. Això es farà amb la intenció de trametre el peix, via Cerbère, a la zona lleial, a través de França. Cal dir que les coses es fan d'acord pels Govern de la República i d'Euscadi i que no representa cap competència per a la indústria francesa, ja que el peix no serà venut a França, sinó destinat al territori de la República. Quant als vaixells, per la dificultat de traslladar-los als ports del Mediterrani, altrament que seria difícil utilitzar-los ací, ja que els arts són molt diversos, ha calgut desenrotllar una activa i enèrgica política. Els rebels es valen de totes les argüïes per a fer embargar els nostres vaixells que es poden trobar parats i inactius en els alguns dels ports estrangers. La qual cosa vol dir que tota inactivitat és perillosa. Els resultats obtinguts és que són molt poques les embarcacions que han pogut aconseguir-ne l'embarg. Com a cas a remarcar, exposà el que dos Tribunals d'investigada oposició, com són els d'Euscadi i de Londres, coincidissin en una mateixa decisió favorable al Govern d'Euscadi respecte a aquest assumpte.

També, atenent a preguntes dels periodistes, digué que els nous procedents de l'evacuació del país basc es troben perfectament ben acompanyats a Anglaterra, com a França, a Bèlgica. On, declarà, s'ha fet sentir la pressió dels facciosos perquè fossin retornats els nens a llur país, ha estat a Anglaterra. No obstant, els comissionats que han destacat les nacions interessades, França, Bèlgica i Anglaterra, per a fer una informació al país dominat pels rebels, per si era procedent el retorn d'aquells infants evacuats, han tornat molt deprimits, i per haver comprovat la furiosa i odiosa opressió a què està sotmès el nostre país, sota el jou de Franco.

La majoria han coincidit a aconsellar que no era prudent la tornada d'aquells infants. Aquesta

Per a aconseguir la victòria únicament hi ha una fórmula: Guanyar la guerra!

informació ha estat facilitada, i això és molt important, per gent afecte als rebels, la qual ha reconegut que, tanmateix, el règim imperant a la zona rebel és de violència i de crim. Hom sap que cada dia es cometien assassinats a Bilbao. Un exemple de la franca oposició i esperit de rebel·lió dels nostres compatriotes el tenim que els escamots de la cèlebre Xeca de Victòria cèlebre pels actes vandàlics comesos en diversos llocs dominats pels feixistes, han estat exterminats, un per un, per mort violenta.

A continuació féu una extensa exposició respecte de l'organització en la distribució de queviures realitzada pel Govern autònom d'Euscadi, mentre durà la lluita en el Nord, i dels excel·lents resultats obtinguts, fins a l'extrem que tots els ciutadans, racionada la distribució dels aliments més importants, disposa de la mateixa quantitat i qualitat, a excepció dels obrers, dedicats a treballs de major esforç, als quals se'ls donaven racions suplementàries. Quan el conseller socialista de Treball aconsellà al Govern un augment de jornals, consultades les tres centrals sindicals basques, aquestes aconsellaren que no s'augmentessin, tenint en compte que, de retruc, com sempre succeeix, els resultats serien un augment en el cost de la vida. El que es féu fou la distribució dels queviures mitjançant el més equitatiu i just racionament pels organismes del Govern, als quals anaven a parar tots els articles alimenticis primordials, o sigui una estricta estatització o socialització en aquest aspecte. Els preus de venda al públic s'establí que fossin exactament els mateixos d'abans del 18 de juliol de l'any passat.

Després d'aquestes manifestacions, el senyor Aguirre perlongà encara més la seva conversa. Tractà facilitant interessants dades, de fets ocorreguts a la zona facciosa, dels quals es desprèn que, així com la República va dels menys als més, en tots els ordres d'organització de l'Exèrcit i de la depuració i força en la reraguarda, entre els traidors la corba va del més al menys. Començaren amb una embranzida i una organització militarista que els permeté els èxits primers, però des d'un temps van decaient, i cada vegada és més forta la desorganització i del desori i desavinences en el camp dels rebels. Això, amb gran avantatge per a nosaltres, és constatat a l'estranger.

També parlà dels orígens de la sublevació, assenyalant com a cap i organitzador d'aquesta al general Orgaz, qui des de la proclamació de la República, ja es constituí amb un conspirador perillósíssim. Contràriament a la fama adquirida, afirma que el general Franco és un incompetent i una figura de segon ordre en els preparatius de la sublevació criminal.

Acabà el senyor Aguirre les seves declaracions d'ahir amb una extensa exposició de referències que demostren com d'haver-se procurat l'aplicació de l'Estatut basc amb tota la seva integritat, i també a Navarra, era segur que la raïció dels feixistes i militars no s'hauria ni tan sols iniciat. Si Navarra hagués entrat a formar part de l'Estatut basc, l'any 1932, Navarra s'hauria incorporat a la República, i hauria estat impossible la traïció, i molt menys que aquesta hagués prosperat.

Les seves darreres paraules foren d'afirmació i seguretat en el triomf definitiu de les armes de l'Exèrcit lleial i de la República.

Cops de fuet

Ignorem de qui haurà estat la idea. Però el que no dubtem és de qualificar-la de genial. Genial en la seva concepció i més genial encara en fer-la pública.

De què es tracta? D'aquest nou remei infalible per a guanyar la guerra: fer una consulta electoral.

No sou del nostre parer que la idea en si és genial? A nosaltres ens ha deixat badant. I com no se'ns havia aaudit aquest procediment tan senzill per a guanyar la guerra?

Per què serveixen els canons, les metralladores i els fusells, i l'exèrcit popular? La victòria l'assolirem aaudit als comitès electorals i davant d'això l'enemic astorat haurà de rendir-se, incapaç de fer una cosa semblant.

No us ho creieu? Llegiu a continuació el que diu un cert periòdic que patrocina la idea: perquè ella (la consulta electoral), realitzada bajo las banderas del Frente Popular Antifascista, deshará las patrañas facciosas en el extranjero, acelerará la incorporación de las masas a la vida política, robustecerá la autoridad del Gobierno, tendrá sensibles repercusiones en la retaguardia de Franco y nos conducirá a la victoria definitiva.

Volen més argumentació per a demostrar-vos que ja havem trobat la pedra filosofal per a aconseguir sense gaire esforç ni sacrifici la victòria final i definitiva?

Nosaltres ens en declarem fermes partidàries. I convençuts de l'eficàcia del remei indicat, proposem que immediatament es comenci la campanya electoral. Que les bales siguin substituïdes per candidatures. Que els nostres avions contestin les agressions feixistes llançant damunt les files enemigues propaganda electoral.

Quins resultats més magnífics no s'obtidrien! A les línies enemigues hom estaria atent a la consulta electoral i mentre, en espera del resultat, pararien el foc, i es realitzarien travesses sobre el futur guanyador.

S'arribarien a interessar tant que poc a poc abandonarien les armes i vindrien amb nosaltres i el mateix dia de les eleccions la guerra s'hauria acabat, per no tenir en front ni un sol enemic, puix que tots haurien vingut a presehciar la consulta del poble.

Què espera el Govern per a fer-se seva aquesta idea? No comprèn que la nostra salvació és aquí? Havent-hi un camí tan fàcil per a obtenir la victòria perquè entestar-nos en obtenir-la amb les armes?

Deixem-nos de bromes i ben seriosament diem als que puguin patrocinar aquesta idea absurda: Voleu dir que ho dieu de veres això de fer eleccions?

I si continueu afirmant potser serà qüestió que aneu a Reus. Una visita a un metge frenopàtic no hi estaria de més a més.

Aquest número ha passat per la censura

Antifeixistes: Compreu i propagueu "LLIBERTAT"

Espigolant

"La Publicitat" publicava diumenge com a editorial el següent article que pel seu interès reproduïm íntegrament:

"La Cambra francesa, aprovant per unanimitat dels 603 diputats assistents a la sessió els crèdits de Guerra sollicitats pel ministre de la Defensa Nacional, és un símptoma clar, en primer lloc, dels perills exteriors que amenacen França, i en segon terme, de la subsistència d'aquesta virtut que caracteritza els nostres veïns de saber unir-se davant del perill. En intensificar la producció d'armaments, França no fa més que posar-se a to amb les circumstàncies, que obliguen les democràcies, petites i grans, a prevenir-se contra una agressió exterior; diverses agressions d'aquest gènere s'han produït en el curs d'aquests darrers anys: la d'Itàlia contra Abissínia; la d'Alemanya i Itàlia contra Espanya, i la del Japó contra la Xina. Els agressors no han pas declarat la guerra a llurs agredits, sinó que s'han endinsat dins de llur territori al·legant motius que ningú sinó ells han trobat justificats, i no cal dir que tampoc no han volgut tenir en compte cap de les lleis internacionals creades per a solucionar pacíficament tot conflicte que pogués originar-se entre dos pobles.

Anglaterra, França, Txecoslovàquia, la URSS i altres nacions han tret l'experiència que aquestes agressions els proporcionaven, i és per això que procuren armarse. No vivien, certament, desprevinguts; però no hi ha pas dubte que l'haver-ho de fer contraria llurs plans, per tal com els obliga a invertir en materials que només serveixen per a destruir molt d'allò que pensaven destinar a milleres socials i a obres filantròpiques. ¿I contra quin possible enemic es veuen obligades a prevenir-se les esmentades potències? ¿Es contra el comunisme? Evidentment, no. Hi ha un sol país de règim comunista a Europa, la Unió Soviètica, i aquest país, que des que es va constituir en un nou règim no ha fet la guerra a ningú i que n'hi ha prou amb llegir els annals de la Societat de les Nacions per convèncer-se que és un país essencialment pacifista, segueix col·laborant a la pau del món, junt amb les altres potències cada vegada que la seva presència és sol·licitada en congressos, conferències i assemblees per tal d'arranjar pacíficament els conflictes que s'originen entre els pobles. Es, doncs, contra els països feixistes que les potències democràtiques tracten de prevenir-se, contra els països on les llibertats individuals han estat abolides i en els quals uns homes que s'han erigit en governants tenen sempre en els llavis mots arrematadors contra tot aquell que s'oposa a la satisfacció de llurs instints i cobejances, contra els qui pretexten perills que ningú no reconeix o necessitats que no existien si llur política es descabdellés per viarany diferents dels que han portat llurs pobles a la misèria.

Si nosaltres hem sentit en la carn la urpada del feixisme, d'altres la veuen apropiada, i França n'acaba de sentir l'esgarrinxada amb aquest afer dels "cagoullards", que hom fa semblant de prendre a broma, tot i tenint la convicció absoluta que es tracta d'un complot contra la seguretat de l'Estat, organitzat des de l'estranger i amb mitjans estrangers, no pas per un país comunista o democràtic, sinó per dues potències de règim feixista. Es, doncs, contra el perill feixista que els pobles es prevenen i és el feixisme el que segueix perturbant la pau en aquest acabament de l'any 1937, a l'igual que s'esdevenia en 1936 i segurament com succeirà en 1938 i mentre les democràcies no es decideixin a abordar de cara aquest paorós problema del perill feixista.

**CAMISES
CORBATES**
darreres novetats
= ALSINA =
CAMISER

NOTES INFORMATIVES

COMANDANCIA MILITAR DE TARRAGONA. — ORDEN GENERAL DEL DIA 30 DE NOVIEMBRE EN LERIDA. — N.º 62

El Excmo. señor Subsecretario del Ejército de Tierra, en telegrama 27 del actual me dice lo siguiente:

"Con esta fecha se comunica al subsecretario Hacienda ampliación plazo para presentación de los que hasta la fecha no lo hayan efectuado de papeletas pidiendo ser o no utilizados en la instrucción premilitar con arreglo a la Circular de 7 de septiembre último (D. O., número 216), quedando por tanto modificada la de octubre último D. O., núm. 256), en el sentido de que los haberes de enero próximo no sean satisfechos al personal de jefes, oficiales y clases del Ejército en situación de retirado que no exhiben el certificado expedido por esta Subsecretaría de haber presentado la correspondiente papeleta. Al propio tiempo se significa que estas disposiciones sólo se refieren al personal que perteneció al Ejército de Tierra no afectando por tanto al personal de Seguridad, Guardia Nacional Republicana, Carabineros y Armada. Lo digo a V. E. como contestación a su escrito de 3 del actual."

Lo que de orden de S. E. se publica en la de este día para general conocimiento y cumplimiento. — Jefe de Estado Mayor, A. Corcón. — Hay un sello de diez: Cuartel general del Ejército del Este. — Jefe E. M.

CAFÉS CARACAS

ELS MÉS AROMÀTICS

Garcia Hernandez, 8 Tel. 1487

ADMINISTRACIO DE RENDES PUBLIQUES DE TARRAGONA INDUSTRIAL. — ANUNCI

Per tal que els interessats puguin examinar-los i formular les reclamacions que els interressi de fer, romanen exposats al públic, al local d'aquesta Administració de Rendes, per termini de quinze dies, a comptar d'aquesta i j: mupdi a comptar des de demà, de nou a una de la tarda, els repartiments gremials de Tarragona confeccionats per al 1937, els quals afecten els rams del comerç, professions i oficis següents:

Betes-i-fils, queviures, cafès, tavernes, calçat, venda de llet amb bestiar, adroguers, peix fresc i salat, cellers, taules de carn, oli i vinagre, carbó, ous i gallines, farmàcies, advocats, comissionistes, confeters, sastres amb gèneres, fusters, instal·ladors elèctrics i ferrers. Tarragona, 6 de desembre del 1937. — L'administrador de Rendes, Lluís L. Baena.

Bar Peninsular

CASA AMBRÓS

Especialitat en

mariscs de totes menes

Plaça República, 41

Telèfon, 1630

NOTA DE LA COMANDANCIA MILITAR DE TARRAGONA

A les 12'15 hores del diumenge, tres trimotors facciosos procedents del mar, han deixaren caure unes bombes a les immediacions de Reus, les quals no produïren víctimes ni danys materials.

Davant la presència dels nostres caces els avions agressors fugiren tct seguit internant-se a la mar.

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva

TARRAGONA

ACCIDENT FERROVIARI

El proppassat dissabte, dia 4, ocorregué un accident ferroviari a la sortida de l'estació de Freginals i entre aquesta a la de Santa Bàrbara, el qual fou produït en topar uns trens de passatgers amb un vagó que havia quedat abandonat al mig de la via.

L'accident ocorregué al lloc denominat Pont de la Rambla, de Galera, essent, segons sembla, conduït el tren de passatgers pel maquinista Damià Bartomeu i el foguier Salvador Audi.

En produir-se la topada varen saltar de la via tres vagons, caient a baix del terraplé i resultant morts: Bonifaci Barrera, Joan Morales Fernández, Ferran Martínez Luis, Constanç Ferrer Juan, Pere Rodeja Ruat, Eduard Felipe Lorente, Felip Ayora Fernández, Joaquim Panisello Andrés, Josep Pérez Marqués; una jove de 25 anys amb inicials P. M. i un altre mort sense identificar. Ferits: 55, dels quals n'hi ha 10 de greus, 15 de pronòstic reservat i els altres lleus.

MOVIMENT DE LA POBLACIO

Nats

Florentina Sánchez García.
Maria Curulla Fernández.
Dolors Felip Porqueras.

Defuncions

Mercè Mestres Sala, Apodaca, núm. 27, de 74 anys.
Pilar Rodríguez, Hospital, de 70 anys.
Dolors Balcells Dalmau, Hospital, de 80 anys.
Miquel Marges Altés, Hospital, de 24 anys.
Maria Figuerola Tuà, García Hernández, 25, de 87 anys.
Joaquim Aubanell Vidal, Plaça Sant Joan, 14, de 6 anys.
Manuel Andreu Vivas, Rebollo, 13, de 78 anys.
Carme Sabater Bernet, Quarter Est, 100, de 16 dies.
Rosa Serrahima Perelló, Quarter Est, 100, de 2 mesos.

Matrimonis

Manuel Tomàs Gómez amb Madalena Martí Falcó.

LA INFANTIL

Confeccions per a nens i senyors

Baixada de Misericòrdia, 16

De tot arreu

Barcelona, 5. — Comunicat oficial de guerra del Ministeri de Defensa Nacional:

Exèrcit de Terra

EST. — Fou rebutjat un cop de mà enemic contra les nostres posicions de Lecinosa (Alt Aragó). Als altres fronts, escassa activitat, manifestada per tiroteig i foc de canó.

Exèrcit de l'Aire

Ahir i avui l'aviació enemiga ha manifestat gran activitat al front de l'Exèrcit de l'Est, intentant realitzar accions de bombardeig en massa damunt els nostres aeròdroms, amb protecció d'aparells ràpids.

Les nostres esquadres de caça, que s'aixecaren oportunament, impediren que les agressions es fessin amb eficàcia, feren fugir les for-

Magatzems "LAS BALEARES"

Gran assortit en caçadores, sabates i tota classe de gèneres

Rambla 14 d'Abril, 47

Telèfon 1383

TARRAGONA

macions i atacaren els avions de bombardeig, i s'entaularen violents combats amb les esquadres de protecció.

Hem fet caure tres monoplans ràpids de caça, un pilot dels quals ha caigut mort a la nostra zona, i un altre aparell de bombardeig.

Nosaltres no hem tingut cap baixa en el personal ni danys en el material.

LA GOSETANIA

Efectes militars i articles

per a viatge, juguets.

Angel, Guimerà 2
TARRAGONA

L'ofensiva japonesa damunt Nankin troba dificultats, puix que els xinesos no han perdut llur capacitat d'atac

Xang-Hai, 5. — Sembla que certs elements xinesos que operen a la regió de Kuangteh no han perdut llur capacitat ofensiva. Efectivament, segons informacions que es reben en aquesta ciutat, dites tropes continuen obtenint èxits locals, que dificulten en gran manera les operacions japoneses. Per tant, l'avanç japonès vers Nankin no és tan "irresistible" com donen a entendre els japonesos, i com hom podia creure al principi.

La premsa xinesa anuncia que notablement vers el Nord-Est, en les columnes xineses han avançat direcció a Uching, al Sud del llac Taihu. Aquesta informació xinesa no ha estat netament desmentida pels japonesos.

Mobles

Radio-Philips : Música

PAU RICOMÀ

Rambla 14 d'Abril, 48

TARRAGONA

El President del Consell de Iugoslavia a Roma

Venècia, 5. — A primera hora d'aquesta tarda ha arribat a Venècia el president del Consell iugoslau, senyor Stoiadinovich. Solament s'ha aturat en aquesta uns breus moments, continuant seguidament el seu viatge cap a Roma.

A l'arribar a la frontera italiana el senyor Stoiadinovich havia estat rebut per diversos representants del Govern i de l'Exèrcit italians.

Totes les estacions ferroviàries situades en el trajecte que recorre el senyor Stoiadinovich en el seu viatge a Roma estan exornades amb banderes dels colors italians i iugoslaus. Les autoritats locals de les poblacions per on passa el tren, surten a saludar el President del Consell i ministre d'Afers Estrangers de Iugoslavia.

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats

Ocasions permanents

en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol

Tarragona

EL CREPUSCLE DEL FEIXISME

Escissions en el partit nazi txec

Praga, 5. — El partit nazi que dirigeix Henlein sembla trobar-se molt a prop d'una escissió.

Els diputats Liebel i Wagner han dimitit. Henlein ha exclòs del partit, "per desobediència", Gustau Jonak i Rodolf Kasper, secretari general i representant dels Sindicats del partit, respectivament.

Les causes són ideològiques i personals. Alguns dels militants del partit volen que aquest s'orienti cap a la creació de l'Estat corporatiu i d'altres, es decanten pels principis hitlerians.

Des del punt de vista personal, els intel·lectuals del partit creuen que tenen més dret que Henlein a dirigir el partit, i retreuen a aquell de no ésser res més que un senzill professor de gimnàstica.

Els dissidents s'acoblen sota la direcció de Bohrem.

El viatge de Delbos a Polònia

París, 5. — Els diaris d'aquesta capital dediquen especial importància al viatge del senyor Delbos a Polònia, i tots els comentaristes coincideixen a apreciar que aquest viatge és de veritable importància diplomàtica. És interessant de pensar de lleure que els comentaristes diplomàtics opinen, en general, que després d'aquest viatge de Delbos, Polònia resta incorporada a la categoria de gran potència, i expresen el convenciment que en futures negociacions diplomàtiques Polònia ocuparà una posició intermitja entre el grup franco-britànic i l'eix Roma-Berlin, la qual cosa li pot donar gran preponderància en la política internacional europea d'un esdevenidor immediat.

Secció esportiva

FUTBOL

TORNEIG SENSE TITOL

Resultats del diumenge passat:

Primera categoria A

Barceloneta, 0; Júpiter, 0.
Granollers, 3; Sabadell, 3.
Badalona, 0; Barcelona, 2.
Girona, 2; Europa, 0.

Primera B

Martinenc, 1; Manresa, 1.
Sants, 2; Avenc, 0.
Vic, 5; Horta, 5.
Gràcia, 3; Terrassa, 2.

BILLAR

TORNEIG "PENYA CARAMBOLA"

El diumenge passat se celebrà el partit ajornat el dissabte entre Fàbregues i Batista. La partida acabà amb la victòria de Fàbregues per 50 caramboles contra 18.

Cal remarcar que el vencedor assolí la sèrie major de 19 caramboles.

Sugrañes, impressor. — Tarragona